

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Satu Mare Compartimentul Soluționare Contestații

P-ța Romana nr. 3-5
Satu Mare
Tel: +0261-768772
Fax: +0261-732115

**DECIZIA NR./.....2012
privind soluționarea contestației depuse de
SOCIETATEA AGRICOLA X, jud. Satu Mare
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Satu Mare
sub nr...../18.06.2012**

Directia Generala a Finantelor Publice Satu Mare a fost sesizata de SOCIETATEA AGRICOLA X, jud. Satu Mare prin contestatia inregistrata la D.G.F.P. Satu Mare sub nr...../18.06.2012 formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. F-SM/05.06.2012 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F-SM/05.06.2012, intocmite de Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul de Inspectie Fiscala II.

SOCIETATEA AGRICOLA X are sediul in loc....., jud. Satu Mare, cod unic de inregistrare RO

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art.207 alin.(1), Titlul IX "Solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale" din Ordonanta Guvernului nr.92/24.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) Titlul IX "Solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale" din Ordonanta Guvernului nr.92/24.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice Satu Mare este legal investita sa se pronunte asupra cauzei.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. 1) SOCIETATEA AGRICOLA X, jud. Satu Mare prin contestatia inregistrata la D.G.F.P. Satu Mare sub nr...../18.06.2012 formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. F-SM/05.06.2012 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F-SM/05.06.2012, intocmite de Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul de Inspectie Fiscala II, contesta suma de x lei reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de x1 lei;
- majorari de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x2 lei si
- penalitati de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x3 lei.

Societatea contestatoare considera ca fiind nelegala si netemeinica stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, calculate prin colectarea acesteia asupra produselor distribuite membrilor asociati considerand faptul ca respective distribuire nu constituie un transfer al dreptului de proprietate.

In sustinerea contestatiei societatea invoca practica judiciara in materie, prevederile art.126 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.205 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Legea nr.36/1991 si H.G. nr.44/2004.

In motivarea contestatiei prin care se solicita anulara obligatiilor stabilite suplimentar, petenta face precizarea ca operatiunea de distribuire a produselor membrilor asociati nu este un transfer al dreptului de proprietate, prin urmare nu poate fi folosita ca baza de calcul la determinarea TVA de plata, intrucat proprietarii ai pamantului sunt membrii asociati conform art.6 din Legea nr.36/1991. De asemenea se mentioneaza ca produsele distribuite dupa suprafetele de teren aduse in asociatiune nu indeplinesc conditia transferului de proprietate conform art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In opinia contestatoarei produsele acordate in natura membrilor asociati conform borderourilor, reprezinta fructele pamantului din proprietate si lucrate in comun, conform art.6 din Legea nr.36/1991 in nici un caz nu poate fi vorba de un transfer de proprietate, iar daca nu este un transfer de proprietate atunci nu se incadreaza nici in prevederile art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Petenta invoca si prevederile normelor metodologice de aplicare a codului fiscal, care la interpretarea data art.126 la pct.2 enunta fara echivoc ca "o livrare de bunuri sau o prestare de servicii trebuie sa se efectueze cu plata. Conditia referitoare la plata implica existenta unei legaturi intre operatiune si contrapartida obtinuta". Din cele prezentate contestatoare arata ca este evident ca in cauza de fata nu poate fi vorba despre o livrare sau prestare de servicii cu plata.

In consecinta petenta considera ca valoarea produselor distribuite membrilor asociati nu poate fi folosita ca baza de calcul la determinarea taxei pe valoarea adaugata de plata intrucat aceste produse reprezinta fructul pamantului asociatilor in asociatie, iar la aceste produse nu s-a transferat dreptul de proprietate unei terte persoane.

In baza celor expuse anterior petenta solicita admiterea contestatiei.

II. 1) Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. F-SM/05.06.2012 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F-SM/05.06.2012, intocmite de Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul de Inspectie Fiscala II, echipa de inspectie fiscala a constatat urmatoarele:

Societatea Agricola X a fost infiintata in baza Legii nr.36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura. Capitalul social al societatii este format din numerar si din bunuri mobile si imobile ca urmare a aportului adus de catre asociatii membrii ai societatii.

In urma inspectiei fiscale s-a constatat ca o parte din membrii asociati au solicitat acordarea de produse in natura, iar o parte au convenit la acceptarea incasarii contravalorii in numerar a produselor agricole convenite conform statutului si a adunarii generale anuale obligatorii. In situatia membrilor asociati care au acceptat acordarea in natura de produse agricole, organul de inspectie fiscala a procedat la colectarea TVA aferenta produselor agricole acordate tinand cont de prevederile art.126, alin.(1), art.127, alin.(1) si (2), art.128, alin.(1), art.130 si art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, pentru bunurile acordate in natura, pentru care nu s-a colectat TVA , echipa de inspectie fiscala a calculat un TVA suplimentar pentru perioada 01.07.2011 – 31.03.2012, ca urmare a acordarii de produse agricole catre membrii asociati in valoare totala de x1 lei.

Pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de x1 lei s-au calculat majorari de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x2 lei si penalitati de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x3 lei, in conformitate cu prevederile art.120, alin.(7) si art.120¹, alin.(2), lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

II.2) Activitatea de Inspectie Fiscala Satu Mare, Serviciul de Inspectie Fiscala II, prin Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr...../18.06.2012 formulata de Societatea Agricola X, jud. Satu Mare, transmis prin adresa nr.101621/13.07.2012,

isi mentine punctul de vedere exprimat prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. F-SM/05.06.2012 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F-SM/05.06.2012.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare pentru perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este de a stabili legalitatea masurii dispuse de echipa de inspectie fiscala privind colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta produselor agricole acordate in natura membrilor asociati.

In fapt, Societatea Agricola X a fost infiintata in baza Legii nr.36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura. Capitalul social al societatii este format din numerar si din bunuri mobile si imobile ca urmare a aportului adus de catre asociatii membrii ai societatii.

Pamantul scris de catre membrii societatii agricole ramane in proprietatea acestora in conformitate cu prevederile art.6 din Legea nr.36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura:

“Terenurile agricole se aduc numai în folosinta societății, asociații pastrindu-și dreptul de proprietate asupra acestora.”

Conform statutului societatii aferent dreptului de utilizare a terenului aflat in proprietatea membrilor asociati, acestia sunt indreptatiti in a primi, conform statutului societatii, produse agricole obtinute in urma exploatarei terenurilor agricole. De asemenea, conform prevederilor Legii nr.36/1991, Societatea Agricola X are dreptul de folosinta asupra pamantului si astfel detine in proprietate produsele obtinute din exploatarea acestuia.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei retinem ca o parte din membrii asociati au solicitat acordarea de produse in natura, iar o parte au convenit la acceptarea incasarii contravalorii in numerar a produselor agricole cuvenite conform statutului si a adunarii generale anuale obligatorii.

In drept, in situatia membrilor asociati care au acceptat acordarea in natura de produse agricole, sunt incidente prevederile:

- art.126, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile

care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

- art.127, alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

- art.128, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

- art.130 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.”

- punctul 8 alineatul 1 din HG 44/2004 – Norme metodologice de aplicare a Codului fiscal, care stipulează următoarele:

“ 8.(1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole ”.

- și art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completarile ulterioare:

„ Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.”

Se retine ca operatiunea de distribuire a produselor agricole catre membrii asociati este o operatiune care intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata intrucat are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societatii agricole. Aceste constatari se intemeiaza pe prevederi legale anterior mentionate.

In urma analizei actelor existente la dosarul cauzei, a reglementarilor legale invocate, rezulta ca operatiunea de acordare a bunurilor rezultate din exploatarea terenurilor asociatilor este o operatiune impozabila, respectiv operatiune care intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata.

Mai mult din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca societatea contestatoare a efectuat pentru realizarea productiei lucrari agricole, respectiv arat, insamantat, aplicarea de tratament cu ingrasamant, recoltare, fata de care s-au inregistrat cheltuieli si de asemenea s-a dedus TVA aferenta achizitiilor necesare desfasurarii activitatii societatii. Ca atare, productia realizata apartine societatii fiind inregistrata in acest mod si in evidenta contabila a societatii agricole, aceasta avand dreptul de proprietate asupra produselor agricole recoltate. Avand in vedere prevederile legale mentionate anterior, se constata ca acordarea bunurilor rezultate din exploatarea terenurilor asociatilor este o operatiune impozabila intrucat are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societatii agricole in schimbul dreptului de folosinta asupra pamantului, terenul fiind exploatat de catre Societatea Agricola X ca un proprietar de drept.

Retinem ca in mod contrar celor prezentate in contestatie, membrii asociati ai Societatii Agricole X nu lucreaza in mod comun pamanturile aduse in folosinta acesteia, majoritatea membrilor asociati nu participa la lucrarile pamantului, acestea fiind efectuate de salariatii societatii agricole, motiv ce sustine constatările echipei de inspectie fiscala.

De asemenea, aratam ca prin contestatie se prezinta in mod eronat ca societatea are drept de retentie asupra bunurilor, fruct al pamantului, deoarece persoanele care aduc in folosinta asociatiei terenurile conform contractului de asociere incheiat primesc o cantitate prestabilita de “fructe al pamantului” si nicidecum asociatia nu retine o parte al acestora restul fiind acordat membrilor asociati.

Din cuprinsul cadrului legislativ enuntat reiese ca acordarea produselor agricole membrilor asociati in schimbul subscrierii dreptului de folosinta asupra terenului agricol intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata. Acordarea bunurilor rezultate din

exploatarea terenurilor asociatilor este o operatiune impozabila, intrucat are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societatii agricole in schimbul dreptului de folosinta asupra pamantului asociatilor.

In baza celor prezentate mai sus, concluzionam ca, in mod corect si legal organele de inspectie fiscala au colectat TVA pentru produsele agricole acordate membrilor asociati, respectiv au stabilit TVA suplimentar pentru perioada 01.07.2011 – 31.03.2012, in valoare totala de x1 lei.

Avand in vedere cele prezentate, concluzionam ca pentru suma de x1 lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Referitor la obligatii fiscale accesorii in suma de 17.825 lei aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de x1 lei, se retine ca stabilirea in sarcina petentei a majorarilor de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Avand in vedere ca in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de x1 lei, contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, aceasta se va respinge si pentru suma de 17.825 lei, cu titlu de accesorii, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale".

Avand in vedere argumentele de fapt si de drept prezentate mai sus contestatia formulata de Societatea Agricola X urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

In drept, se face aplicarea prevederilor art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

"ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.",

coroborat cu pct.11.1 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

"11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;"

IV. Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.205 art.207, art.209 alin.(1), art.213 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, se

DECIDE

respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SOCIETATEA AGRICOLA X, jud. Satu Mare, pentru suma de x lei reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de x1 lei;
- majorari de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x2 lei si
- penalitati de intarziere aferente TVA stabilit suplimentar in suma de x3 lei.

In conformitate cu prevederile art.218 din O.U.G. nr.92/2003, republicata si ale art.11 alin.(1) din Legea nr.554/2004, prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit legii, respectiv Tribunalul Satu Mare, in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV